

Hvad betyder nu „Ejerskifte“ eller „Afhændelse“? Et saadant Skifte kan jo forekomme paa meget forskellige Maader og i meget forskellige Former samt i forskellige Anledninger. Det maa undersøges, om Skattens Princip efter sin Grundidé gælder for alle Tilfælde eller ikke for enkelte. I de fleste Tilfælde vil der foreligge en Afhændelse mod *Betaling*, altsaa en Handel eller en Bytteforretning. I Köln beregnes Byttehandelen for enhver af begge Afhændelser, af hvilke den efter sit Begreb er sammensat, beregnet og beskattet særligt. I Frankfurt derimod beregnes der kun Skat af den i Henseende til Værdien højere Værdi for begge Grundstykker. Men ved Siden af det saaledes forblivende frivillige Salg af et Grundstykke gives der endnu andre Maader, paa hvilke Ejendommen overdrages, saaledes Tvangsauktioner. Her opkræves Skatten i Frankfurt og i Berliner-Udkastet overhovedet ikke, i Köln derimod kun da ikke, naar Grundstykket under Auktionen *maatte* overtages af en Interessent, især af en Prioritetshaver, for at undgaa Tab, som ellers vilde have ramt ham ved Auktionen, og hans Ret ikke først blev erhvervet i de sidste 3 Maaneder før den første Beslaglæggelse af Grundstykket. I Tilfælde af Tvangsauktion gør man vist bedst i *ikke* at opkræve Skatten, da en Avance neppe nogen Sinde vil komme i Betragtning ved lignende Salg.

Endvidere forekomme de saakaldte *Omlæjninger*, nemlig naar under Byens Udvidelse en for Bebyggelsen af de i Betragtning kommende Grundstykker uheldig Beliggenhed fjernes derved, at man frivillig lægger dem sammen for at tilvejebringe et Areal, som vil kunne bebygges. Ejerne faa derved som Erstatning anvist ny Grundstykker af Grundstykkemængden med de for Bebyggelsen passende Former. Mulige Forskelligheder i Henseende til Værdien af de gamle og de ny Grundstykker udjævnes ved den Lejlighed ved kontant Betaling. Ligeledes her er det muligt, at der kan drages Fordele af Værdidifferencen, men disse ville rigtignok neppe være af Betydning. Frankfurt udelukker derfor ogsaa her enhver Skattepligt, Köln derimod indtil 500 Mark ved kontant Betaling.

Naar Ejendommen erhverves *uden Vederlag*, maa der skelnes imellem flere Tilfælde. Naar der foreligger en *Gave*, mangler der enhver fornuftig Grund til ikke at opkræve Skatten. Den Omstændighed, at der findes en Skat, som Staten opkræver af Gaver, ophæver ikke de paa Kommunens bevisligt særlige Fortjenester hvilende Krav. I Stedet for Ejendommens Pris kan Salgsværdien træde. Dette iagttages i Köln og i Berliner-Udkastet, kun at Köln frigiver Gaver af Grundstykker imellem Ægtefæller samt imellem Slægtninge i op- og nedstigende Linie. Ved Overdragelsen af Grundstykker som *Arv* bliver Skattepligten i Almindelighed udelukket, men dette forekommer mig at være betænkeligt, da der mangler tilstrækkelig Distinktion. Arver f. Eks. en ikke beslægtet Person, som i Testamentet blev indsat som Arving, eller en langt ude beslægtet Slægtning eller en besvogret Person, viser Forholdet sig dog ganske anderledes, end naar Forældre eller Børn, Ægtefæller eller Søskende arve. Grundstykkets Egenskab som Stamgods, Vedligeholdelsen af Familiens Besiddelse, disse Tanker, som ligge til Grund for Statens Arveafgift, der begunstiger disse personelle Kategorier, er dog ikke afgørende for hine. Naar en Værditilvækst objektivt er til Stede i Sammenligning med den Værdi, Grundstykket havde paa den Tid, da Arveladeren erhvervede det, saa foreligger der subjektivt dog kun en berettiget Grund til Fritagelse for Skat, naar der herfor foreligger speciel Grund i Arvingens eller Arvingernes Personer. Saafremt det for Tiden Rigsdagen foreliggende Udkast til en Rigsarveafgiftslov bliver til Lov, skulle ikke beslægtede Personer, langt ude beslægtede og besvogrede Personer i Fremtiden betale Arveafgiften til *Riget*, hvorimod de *enkelte selvstændige Stater* faa Berettigelse til at opkræve Tillægsskatten. Det er ikke let at forstaa, hvorfor *Kommunerne* i Henseende til den ikke fortjente Værditilvækst for disse Grundstykkers Vedkommende, som arves af slige Personer, skulle blive narrede, omendskønt de dog have en ikke ringe Fortjeneste af, at bemeldte Tilvækst er opstaaet.

Derimod opkræves omvendt, rigtignok kun hvad Köln angaar, ingen Skat ved Afhændelser mod Betaling mellem Ægtefæller samt imellem Forældre og deres Afkom, fordi Øjemedet hermed sædvanligvis kun tilsigter en Forudordning af Arven. Ligeledes finder Skatten ingen Anvendelse ved Delingsoverenskomster imellem Medarvinger samt imellem Samejere af et Grundstykke, i sidstnævnte Tilfælde naturligvis kun for saa vidt vedkommende derved ikke faa mere end Værdien af deres hidtilværende ideelle Andel i Grundstykket. Naar endelig, som i Köln, ved Statens Sanktion af Skatteordningen *Statskassens* Befrielse for Skatten er gjort til en Betingelse,